

PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

IZNĀK TRIS REIZES NEDEĻA
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā № 19
Tālrunis № 105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 118 (1854)

Trešdien, 1956. g. 3. oktobri

12. gads

Ļai ziema nepārsteidz nesagatavotus

Tuvojas ziema. Pilsētas izpildu komitejai, rajona remonta celtniecības kantorim, namu pārvaldēm un arī iedzīvotājiem pašreiz ir uzdevums — savest kārtībā dzīvokļus ziemas sezonai.

Analizējot mūsu pilsētas dzīvokļu saimniecību, jāsaprot, ka uz šodienu vēl ir ļoti daudz nepadarīta, ko nekādā ziņā nedrīkst atlikt. Pats nopietnākais un vajadzīgākais ir dzīvokļu remonts. Šajā darbā uz šodienu Remontu celtniecības kantis, pilsētas izpildu komiteja un namu pārvaldes nav panākušas īstu kārtību, par ko pamatoti sūdzas pilsētas iedzīvotāji. Tā augusta un septembra mēnesī saņemtas vairāk kā 30 sūdzības par dzīvokļu nesagatavotību ziemai.

Pamatoti jau no 1954. gada sūdzas pilsoņi V. Grundmane, dzīvojoša Sarkanarmijas ielā 42—J. Viņas dzīvoklī nesilda krāsns, izdrupušas ārējās sienas, slukta stāvoklī grīda. Pilsētas izpildu komitejai tas ļoti zināms, taču nekas netiek darīts, lai trūkumus novērstu. Līdzīgs stāvoklis ir Sarkanarmijas ielā 24—8 pilsoņa Vanaga dzīvoklī. Pilsoņim Vanagam pilsētas izpildu komiteja jau vairāk kā gadu sola izremontēt vai ierādīt citu dzīvokli. Par nožēlošanu šādu piemēru vēl daudz. Tas liecina, ka pilsētas izpildu komiteja un namu pārvaldes nav vēl nopietni padomājušas par dzīvokļu savlaicīgu remontu. Šodien nelietojamas ir vairāk kā 100 apkures ierīces un liels skaits namu jumtu prasa steidzīgu remontu. Remonta celtniecības kantis praktizē, nepabeidzot vienu objektu, sākt remontēt citu, tā, piemēram, notika ar pilsoņu Kulbara un Petrovicas dzīvokli Mičurina ielā 3. Šeit remontu sāka jau aprīļa mēnesī, taču vēl uz šodienu tas nav pabeigts. Turpmāk šāds stāvoklis jānovērš, jo, šādi rīkojoties, dzīvokļu stāvoklis vēl vairāk tiek pasliktināts.

Namu pārvaldēm, dzīvokļu īrniekiem jāatceras, ka ziema, lai saglabātu dzīvokli, tam jābūt siltam un sausam. Pastāvīgi izturas nāgu pārvaldes arī

tajā ziņā, ka vāji kontrolē, ka īrnieki pilda tres ligumus, sevišķi tas sakāms par 5. un 1. namu pārvaldi. Šeit pārvaldnieces reti redzamas pilsoņu dzīvokļos, maz viņas rūpējas par pagalmu un gaiteni sanītaru kārtību, kas nekavējoties liek sevi just, sākoties aukstajam laikam. Labāks stāvoklis ir 2. namu pārvaldē (pārvaldnieks b. Krasts). Biedrs Krasts prasa no īrniekiem stingru liguma izpildi, tāpēc viņa pārvaldes dzīvokļi ziemai sagatavoti labāk.

Tuvojoties ziemai, jāparedz kārtībā kanalizācija, ūdens sūkņi, taču namu pārvaldes, pilsētas izpildu komiteja par šo jautājumu vēl nav padomājušas. Sliktas ierādums no ledzīvotāju puses ir staigājot atstāt neaizvērtas ārējās durvis, kas rezultātā gaiteni ir auksti un tiek izdzēsēti dzīvokļi. Jau šodien jāpadomā ar ko sala laikā aizklās ārējās durvis un logu spraugas. Te rajona tirdzniecības nodaļai jāgādā, lai veikalos būtu dabājams vajadzīgais filciņš un tepi logu aizziešanai.

Viss vēl nav darīts pilsētas iedzīvotāju nodrošināšanai ar nepieciešamo kurināmo. Te nopietni pārmēti jāizsaka rajona rūpnieciskajam (b. Strazds), kas vēl uz šodienu nav spējis, nerunājot nemaz par ledzīvotājiem, arī pilsētas iestādes apgādāt ar vajadzīgo kurināmo.

Ziemas apstākļos atbildīgāks kļūst namu sētnieku darbs, tāpēc laikus jāpadomā par sniega lāpstu un trotuāru apkaistšanai nepieciešamo smilšu sagādi.

Pilsētas komunālo uzņēmumu kantorim (pārvaldnieks b. Markvarts) jāpadomā par ielu apgaismojumu nodrošinājumu — šim nolākam jāsaģādā attiecīga daudzuma spuldzes. Darbā jau nodrošināšanai ar savlaicīgi izremontētiem dzīvokļiem ir svarīga saimnieciski-politiska nozīme. Tāpēc šodien attiecīgām organizācijām jāgādā, lai skarbie ziemas apstākļi netraucētu mūsu pilsētas darba ļaudis ne darbā, ne mājā.

Avansā izsniedz jaunās ražas graudus

Vadoties no partijas un valdības lēmuma par kolhoznieku ikmēneša avansēšanu, lauksaimniecības artelis "Traktorists" katru mēnesi avansā izmaksā 2 rubļus naudu par izstrādes dienu.

Pagājušajā nedēļā uzsāka izkultos jaunās ražas rudzus izsniegt kolhozniekiem avansā uz izstrādes dienām par laiku no 1. janvāra līdz 1. augustam. Lielāku daudzumu graudu avansā saņēma vairāki kolhoznieki.

Lauksaimniecības arteļa "Sarkanā zvaigzne" kolhoznieki avansā par laika posmu no 1. janvāra līdz 1. septembrim saņēmuši 1 kg rudzus uz izstrādes dienu. Kas čaklāk strādājis, tas arī vairāk saņēma. Tā lopkopes - slaucējas Anna

Tā slaucēja Lūcija Blūma saņēma avansā 266,5 kg, laukkopējs Jānis Tidenbergs — 150 kg graudu, zirgkopis Andrejs Balandins — 299,6 kg.

Kolhoznieku ikmēneša avansēšana ievērojami ceļ kolhoznieku darba ražīgumu. Katrs ieinteresēts padarīt vairāk un saņemt vairāk avansā graudus un naudu. Nākošajā nedēļā kolhoznieki saņems avansu naudā par septembra mēnesi izstrādātām dienām.

I. Salija

Reisa saņēma 745 kg, Kate Leimane — 667 kg, laukkopji Marta Vilka — 330 kg, Juris Peniķis — 316 kg. Līdzīgus daudzumus saņēma daudzi kolhoznieki.

I. Nledre

Pirmā uzvara

Svētdien lauksaimniecības arteļa "Abava" II laukkopības brigades laudis ar brigadieru Irēnu Dreibi priekšgalā enerģiski strādāja, lai pabeigtu vasarāju novākšanu. Kolhoznieki Jānis Strēlnieks, Ādams Peskops un Žanis Sproģis veda šķūņos vasarājus. Dienā viņi ievēda vairāk kā no 10 hektaru platības un līdz ar to

ar pirmie kolhozā pabeidza vasarāju novākšanu. Jāatzīmē, ka tieši pēdējā laikā šī brigade izvīrējās priekšgalā. To panāca regulāri sasaucot ražošanas apspriedes, kurās apsprieda trūkumus un pārrunāja kā ātrāk novākt ražu.

I. Vejāns

Mums vajadzīga jūsu darba pieredze, jūsu padoms

29. septembra vakarā fabrikas "Vulkans" klubā valdīja svētku noskaņa. Rūpnieciskā kolektīva, valsts un sabiedriskā organizāciju pārstāvji pulcējās, lai atvadītos no ilggadīgiem un pašreizējiem darba darītājiem, kuri aiziet pensijā.

Pavisam no "Vulkana" kolektīva atvadījās 30 cilvēki, kam partija un Padomju Valdība nodrošinājusi laimīgas un pārtikušas vecumdienas.

Sanāksmi atklāja vietējās komitejas priekšsēdētājs b. Skude. "Šodien mēs atvadāmies no cilvēkiem, kas ar ilggadīgu un godīgu darbu saņēmuši pelnīto atpūtu, taču vēlamies, lai jūs nepārtrauktu saites ar kolektīvu, mums vajadzīga jūsu darba pieredze, jūsu padoms", viņš saka. Silti sirms darba veteranus sveica rajona partijas komitejas rūpniecības un transporta daļas vadītājs b. Ādamsons. Pensionāru vārdā runāja ilggadīgā fabrikas strādniece rajona darbaļaužu deputāte b. Zoss: "Man grūti runāt šovakar šajā atvadu brīdī, tikai teikšu vienu — paldies partijai un valdībai par tēvīšķīgajām rūpēm,

kas mums nodrošinājušas laimīgas vecumdienas". Visas pensionāru sejas prieka pilnas. Lūk, Ernests Liekniņš. Viņš saka: "29 gadus strādāju "Vulkanā", līdz šim saņēmu vecuma pensiju 200 rubļu mēnesī, bet ar 1. oktobri saņemšu 736 rubļus."

Vēl labāk nodrošinātas b. Kaska vecumdienas — ar 1. oktobri viņš saņems mēnesī 1014 rubļu vecuma pensiju. Par vecuma dienām nebūs jāraizējas ilggadīgām fabrikas strādniecēm Almai Zariņai, Grietai Zoss, Jūlei Jaunbirzei. Visas viņas saņems no 300—500 rubļu mēnesī. No fabrikas administrācijas pensionārus sveica direktora v. i. b. Aviks.

Katram pensionāram tiek pasniegta naudas velte. Vakara oficiālā daļa beigusies, taču vēl negrib izklist ne pensionāri, ne viesi, gribas izteikties prieku, parunāt ar biedriem, grūti taču šķirties no rūpniecības, kur pavadīti gadu desmiti.

Pie buržuāziskās iekārtas sapņot nevarēja par nodrošinātām vecumdienām. To labi zina b. Liekniņš, Kaska, Zoss un daudzi citi.

PĀRSKATS

par graudaugu novākšanas
un rudens aršanas gaitu
rajona kolhozos uz
1956. g. 30. septembri

Kolhozs	Ievests šķūņos graudu proc. no plānotā	Rudens aršana proc. no plāna
"Traktorists"	93,6	35,0
"Brīvais ceļš"	89,4	51,8
Raina v. n.	86,7	24,6
Mičurina v. n.	86,3	22,7
"Sarkanā zvaigzne"	85,2	45,3
"Boļševiks"	83,8	41,0
"Proletarietis"	83,1	37,1
"Abava"	79,2	33,0
"Jaunā gvarde"	76,5	16,0
Ždanova v. n.	76,3	50,0
"Imanta"	71,6	87,5
"Uzvaras karogs"	70,7	21,5
"Uzvara"	70,7	21,5
Molotova v. n.	69,2	31,6
"Kopdarbība"	69,1	13,6
Stalīna v. n.	67,8	11,1
"Aktivists"	65,4	18,2
Lisenko v. n.	65,3	36,8
"Komunars"	63,5	8,1
"Cīņa"	63,4	23,8
"Sarkanais karogs"	63,3	21,3
"Padomju Latvija"	60,9	31,6
"Latvijas strēlnieks"	58,4	38,3
"Brīvība"	57,8	12,0
"Socialisma ceļš"	57,5	6,3
Leģiona v. n.	55,9	26,4
"Grauds"	50,1	58,3
Kārļa Marksa v. n.	46,6	44,4

Labā kartupeļu raža

Labi šogad kartupeļu auguši padomju saimniecībā "Vārme". Visā platībā uzsākta to noņemšana. Sevišķi labi šis darbs sokas Šķēdes nodaļā. Šeit bez kartupeļu rokamām mašīnām izmanto arī kombainu. Kartupeļu rokamās mašīnas velk traktori. Pavisam kartupeļi noņemti no 40 hektāriem, bet Šķēdes nodaļā vien no 18 hektāriem.

I. Ozola

Trešajā brigādē vasarāji novākti

Lauksaimniecības arteļa "Brīvais ceļš" trešās kompleksās brigades kolhoznieki brigadierā Franča Tilbas vadībā, neatlaidīgi strādājot, pirmie kolhozā pabeidza vasarāju novākšanu. Diendienā kolhoza druvās plāva, veda nopļauto labību šķūņos kolhoznieki Arvids Robežnieks, Jānis Mūrnieks un citi. Tāpat čaklas vasarāju gubotājas bija kolhoznieces Lizete Tilba, Austra Jēkabsons un citas.

Ražena darba rezultātā trešā brigade izvīrējusi pirmajā vietā. Visu plaību nopļāvuši arī otrās brigades kolhoznieki un tikai nedaudz hektāriem vēl jāievēd šķūņos.

I. Sila

Ventspils un Kuldīgas rajonu socialistiskā sacensība

uz šā gada 1. oktobri

	Ventspils rajons	Kuldīgas rajons
Nopļauti graudaugi (proc.)	93,5	85,1
Izkulti graudaugi (proc.)	33,1	36,6
Novāktas cukurbietes (proc.)	2,7	2,8
Novāktas kartupeļu (proc.)	15,2	7,9
Rudens aršana (proc.)	19,8	23,9
Sagatavota skābarība (proc.)	29,4	24,6

Partijas dzīve

Darbs ar masām —
komunistu pirmais pienākums

Svarīga vieta darba lauku audzināšanā, to mobilizēšanā ražot darbam ir referātiem, kurus lasa partijas rajona komitejas un citi referenti kolchoznieku sapulcēs, bet ar tiem vien nevar apmierināties. Izskaidrošanas darbs saturīgu pārrunu veidā jāveic tieši brigādēs, lopkopības fermās. Nedrīkst aizmirst, ka katrs referāts, pārruna savu mērķi sasniegs tad, ja būs saistīts ar attiecīgā kolchoza dzīvi, kā arī atklās trūkumus, un norādīs ceļus to novēršanai.

Lielu darbu veic referentu grupa kolchozā „Uzvara”. Tās sastāvā 12 cilvēki un to vada Rendas 7-gadīgās skolas direktore komuniste b. Treimane. Referentu sastāvs apstiprināts partijas sapulcē un darbu veic pirmorganizācijas vadībā. Kolchozā parasti, sākoties svarīgākām darba posmam, notiek pārrunas ar kolchozniekiem, kur uzklaua arī darba darītāju ierosinājumus. Tādas pārrunas, piemēram, notika pirms ražas novākšanas agronomes b. Jostijas vadībā. Reizi mēnesī laukopības brigādēs notiek ražošanas apspriedes, kurās partijas pirmorganizācijas sekretars b. Heršbergs iepazīstina kolchozniekus ar starptautiskajiem notikumiem.

Pārbaudīta masu audzināšanas metode ir socialistiskā sacensība. Spraigi tā risinās starp kolchoznieku „Uzvara” un „Imanta”. Piemēram, piena izslaukumu ziņā labāki rezultāti ir kolchozam „Imanta”. Lai neatpaliktu no kaimiņiem, partijas organizācija kolchozā kopīgi ar valdi noorganizējusi brāgas pievešanu un izbarošanu lopiem. Rezultāti ir labi. Komunisti un komjaunieši reizi mēnesī izdod biļetenu par lopkopju sacensības rezultātiem. Tas radījis lielu lopkopju interesi un sacensība ir spraiga.

Socialistiskās sacensības izvērsšanās piemēru rāda paši komunisti. Lūk, komunistu b. Freiberga vadītā brigade pirmā kolchozā pabeigusi graudaugu novākšanu. Jāsaka, ka apstākļi šeit nebija labie. Lielākās platības lauki bija tik pielīpuši, ka vajadzēja plaut ar rokas izkaptim. Un tieši šajā smagākajā darba iecirknī talcē nāca komunisti b. b. Muiznieks, Heršbergs. Viņi strādāja paši, nopļaujot hektaru labības dienā katrs, aicināja pa-

ligā talcīniekus kā liellopu fermas pārzini b. Priediņu, uzskaitvedi b. Treimani un citus. Komunisti aicinājumam bija atsaucīgi un labību, kas šķita nenovācama šajos laukos, nopļāva, sazārdoja un tagad tā jau zem jumta. Jāatzīmē, ka kolchoza valde, apspriežoties ar komunistiem, pirmrindas kolchozniekiem, vienojās, ka nelabvēlīgākajos laika apstākļos labību žāvēs zārdos. Tā arī dara. Šis paņēmieni sevi pilnīgi attaisnojis, ražas zudumi novērsti. Šie piemēri rāda, kā partijas organizācijai, katram komunistam vajaga cīnīties, par to, lai uzņemtais saistības izpildītu.

Kolchoza komjaunatnes organizācijas sekretare b. Ļe iet ciešā kopsolī ar valdi, partijas organizāciju. Komjaunieši palīdz gan socialistiskās sacensības rezultātu apkopošanā, ieviešanā rādītājos, gan rāda piemēru, piedaloties ražas novākšanā. Piemēram, komjaunieši pašu spēkiem izaudzēja 3 ha platībā kukuruzu. Paši viņi arī novāca un ieguva 900 centneru augstvērtīgu skābbarību.

Lielā loma ir uzskatāmajai agitācijai. Šini masu audzināšanas darbā kolchoza komunisti atraduši jaunas formas. Lūk, „Krokodila” numurs. Tas cīnās pret visām nevēlamām parādībām kolchoza dzīvē. Pēdējā numurā redzam Fricā Lazdiņa fotoattēlu. Viņš uz ceļa nokritis no velosipēda, guļ ar degvīna pudeli rokās. No teksta var uzzināt, ka tāds viņš nofotografēts darba laikā. Kāda karikatūra un teksts pie tās stāsta par to, ka dažām slaucējām dzīvokļos caur jumtu tek lietūs. Līdzīgu kritisku materiālu „Krokodilā” ir vairāk. Jāsaka, ka daudzi trūkumi, par kuriem rakstīts „Krokodilā”, novērsti un vispār šo negatīvo parādību kļūst mazāk. Tātad pasākums sevi attaisnojis.

Cīņā pret negatīvām parādībām kolchozā lielu atsaucību izpelnījusies partijas organizācijas vadītā „Gaismas avīze”.

Ar daudzajām masu darba formām, partijas organizācija panākusi, ka kolchozā sekmīgi veicas darbi laukopībā, lopkopībā un artelīs ir viens no labākajiem rajonā.

E. Mazberga,
LKP rajona komitejas propagandas un agitācijas daļas vadītāja

MUMS RAKSTA

Nekārtības autobusā

26. septembrī plkst. 16.25 iesēdos autobusā Saldus-Kuldīga Vārmās pietātnē. Sākumā priecājos, ka laimīgi tikšu uz Kuldīgu, bet pēc tam nožēloju, ka iesēdos autobusā, jo tādu kārtību autobusā redzēju pirmo reizi.

Soliņu pamatu skrūves izkustējušās, un tie taisa tādu dārdonu, ka jābāž ausis ciet. Arī sēdekļi, kuri vienkārši uzlikti uz pamatnēm, slīd nost un uz tiem ļoti grūti sēdēt. Vai tad nevarētu tos piestiprināt kaut kādā veidā?

Autobusa grīdu arī vairs nevar saukt par grīdu, bet par sietu, jo lielākā daļa skrūvju izkritušas un grīdā radušās spraugas, caurumi.

Kad Vārmā iekāpu autobusā, tur bija neiedomājams skaits. Soliņi, kas bija brīvi, pārklāti ar biezu putekļu kārtu, bet uz grīdas to bija vēl daudz vairāk, kas no mazākā satricinājuma pārvēršas par putekļu mākonī un pēc tam sēžas uz pasažieru galvām un drēbēm.

Pasažieris

Par vecākiem, kas nesūta bērnus skolā

Valsts un sabiedriskās organizācijas katru gadu izdod milzu līdzekļus, paplašina skolu tīklu, iegādājas jaunus mācību līdzekļus un sniedz palīdzību bērnu vecākiem. Ar rajona izpildu komitejas 19. septembra lēmumu Kuldīgas otrajā pamatskolā atvērta klase, kurā mācās bērni ar normalas attīstības traucējumiem. Šim nolūkam assignēti vairāki tūkstoši rubļu. Tomēr, neskatoties uz visu teikto, rajonā vēl ir daži neapzinīgi bērnu vecāki, kas visādu nepamatotu iemeslu un aizspriedumu dēļ nesūta savus bērnus skolā, tā pārkāpjot likumu par obligāto septiņgadīgo izglītību. Rajona izpildu komitejas administratīvā komisija savā 27. septembra sēdē izskatīja ap 10 protokolus par šādu ne ar ko neattaisnojamu vecāku rīcību.

Lūk, pilsone Erbsa Lavize, dzīvo Kurasas ciema „Puķēs”. Savu dēlu, dzimušu 1941. gadā, viņa jau trešo gadu nesūta skolā, aizbildinoties, ka zēns nevar iemācīties un ka trūkst skolas apmeklēšanai vajadzīgo līdzekļu. Pārbaudot minētās pilsones apstākļus, izrādījās, ka ģimenē ir tikai viens bērns. Bērna tēvs strādā Kuldīgas MS, māte nodarbojas ar mājsaimniecību. Ir viss vajadzīgais, lai Herberts beigtu septiņgadīgo skolu. Jāautā bērna vecākiem, vai viņi kaut reizi nopietni ir padomājuši par sava bērna nākotni. Administratīvā komisija pilsoni Erbsi Lavizi par obligātās septiņgadīgās izglītības likuma neievērošanu sodīja ar 100 rubļu naudas sodu.

Vēl sliktāk rīkojas pilsonē Olga Cirule, dzīvojoša Kurasas ciema „Dīķīšos”, kura noliedz 1942. gadā dzimušajam dēlam Miķelim apmeklēt skolu, kaut gan 14 gadus vecais zēns neprot ne lasīt, ne arī rakstīt. Pilsonē Cirule nekur nestrādā, pārtiek no alimēntiem un daudz bērnu māsū palasta, un dēlu Miķeli nodarbina gan mazākā brāļa uzraudzīšanai, gan citu mājas darbu veikšanai.

Pilsoni Ciruli administratīvā komisija sodīja ar 100 rubļu soda naudu.

Nepareizi uzskati ir pilsonim Kārlim Lāness, dzīvojošam Kurmales ciema „Pļaviņās”. Minētais pilsonis savu dēlu Andri nesūta skolā tāpēc, ka viņam pagājušajā gadā bijušas nesekmīgas atzīmes un zēns otru gadu atstāts 5. klasē. Nosedāmi rīkojas arī pilsonē Alma Rīķite, dzīvojoša Rumbas ciema „Kalējos”. Viņa bieži atļauj dēliem Ilmaram un Jānim neattaisnoti kavēt skolu, nodarbina tos savā mājas saimniecībā un neliek nekādas šķēršļus, ja zēni dara nerātnības un sikas zādzības, par ko Tautas izglītības nodaļa saņēmusi vairākas blakus dzīvojošo pilsoņu sūdzības. Biedrei Rīķitei jāatceras, ka bērni jāaudzina par sabiedrībai derīgiem cilvēkiem, ka jādarviss iespējama, lai bērni apmeklētu skolu, tur labi uzvestos un mācītos. Arī pilsoni Rīķiti administratīvā komisija sodījusi ar naudas sodu.

Visiem vecākiem jāzina, ka bērni jābūt skolā, ja viņi tekošajā gadā kļūst 7 gadus ve-

ci. To negrib ievērot pilsonis Antons Lipsnis, dzīvojošais Kurmales ciema „Lāčplēšos”. Viņš atsakās savu dēlu Jāni sūtīt skolā, aizbildinoties, ka viņš vēl esot par mazu un nevarēšot mācīties, lai gan, zēnam jau pilni septiņi gadi. Nepareizi rīkojas pilsonē Lizete Brūvere, dzīvojoša lauksaimniecības artelī „Uzvaras karogs”, kura atsakās savus bērnus Vilhelmu un Reginu Brūverus sūtīt mācīties Kuldīgas II pamatskolas atpalikušo bērnu klasē, neskatoties uz to, ka lauksaimniecības artelī „Uzvaras karogs” sniedz visu nepieciešamo materiālo palīdzību. Bērnu mātei jāsaprot, ka noteikti jāizmanto dotā iespēja bērniem mācīties un ka nedrīkst tos atraut no skolas.

Rajonā ir vairāki iestāžu un uzņēmumu vadītāji un kolchozu valdes, kuras nesniedz skolām vajadzīgo palīdzību, lai nodrošinātu obligātās izglītības likuma ievērošanu. Tā uz 1. septembri 12. ceļu iecirkņa priekšnieks b. Reiss un Ždanova vārdā nosauktā kolchoza priekšsēdētājs b. Mucenieks vēl nebija atbrīvojuši no darba skolas vecuma jauniešus Gūtmani un Erbsu.

Tautas izglītības nodaļai, skolām, partijas un komjaunatnes pirmorganizācijām, kolchozu valdēm jāpanāk, lai nebūtu neviena skolas vecumā ārpus tās esošu bērnu.

F. Jaunbelzējs,

rajona izpildu komitejas administratīvās komisijas priekšsēdētājs

Arī ģimenes mājām jābūt labā kārtībā

Mūsu pilsētas teritorijā ir ne mazums iedzīvotāju ģimeņu māju īpašnieki. Daudziem individuālajiem apbūvētajiem pēdējos gados piešķirti apbūves gabali. Par to, lai personīgajā īpašumā esošās ēkas un to apkārtnē būtu glītas un iekārtotas pēc pastāvošajiem noteikumiem, pirmām kārtām jā rūpējas pašiem māju īpašniekiem.

Pagājušā gada augustā rajona izpildu komiteja pieņēma lēmumu, kurā noteikta kārtība, kas jāievēro kā jaunajiem apbūves gabalu īpašniekiem, tā arī pārējiem individuālo māju īpašniekiem. Tomēr šodien jāsecina, ka daudzi individuālo māju īpašnieki šo lēmumu neuzskata par saistošu.

Daudz individuālo māju atrodas Kapu, L. Pļavas un Viljamsa ielās. Un jāpiezīmē, ka šeit esošo māju īpašnieki vismazāk domājuši par to, lai sakārtotu žogus ap saviem zemes gabaliem, kaut gan tieši tie sagāzušies, vai kautkā „pastutēti” padara neglītu apkārtnes izskatu. Kapu ielā № 17 dzīvo pilsonē Lāce. Šeit žogs nolietojies līdz pēdējam, bet par to atjaunošanu mājas īpašniece nerūpējas. Arī dzīvojamās mājas ārējais izskats nav pievilcīgs un prasa, lai to izremontētu un nokrāsotu. Krietni garš žogs apņem zemes gabalu pie mājas L. Pļavas ielā № 6, kas pieder pilsonim Mazais. Žogs vietu vietām sa-

trunējis un apkritis. Tā īpašnieks uz vairākkārtējiem namu pārvaldes atgādinājumiem žogu salabot—to nedara. Neciesamā stāvoklī žogi ir individuālo māju īpašniekiem Leinertam Kapu ielā № 7, Smolnī Kapu ielā № 6, Reissam Viljamsa ielā № 23, Paulam M. Pļavas ielā № 1, Stepem Vitoli ielā № 10, Licitei Edoles ielā № 23. Jāatgādina šiem individuālo māju īpašniekiem, ka viņiem derētu vēlreiz izlasīt rajona izpildu komitejas 1955. gada 3. augusta lēmumu, kur norādīts, ka žogi un vārti jāremontē un jākrāso gaumīgi un tie nedrīkst bojāt pilsētas izskatu.

Rajona izpildu komitejas lēmumā teikts, ka labi koptiem, apstādītiem ar puķēm jābūt dzīvojamu ēku prieksdārziņiem, tos nedrīkst piekraut ar būvmateriāliem. To nav ņēmuši vērā vairāki individuālo māju īpašnieki. Tā Kapu ielā № 13 prieksdārziņā piekrauts būvmateriāliem. Līdzīgi tas ir arī Viljamsa ielā № 34, bet Gvardes ielā № 21 mājas priekšā mētājas būvgruži.

Ikviena garāmgājēja priecāsies ieraudzīdams glīti un gaumīgi nobalsinātas vai nokrāsotas namu fasades. Lūk, par šo jautājumu derētu padomāt vairumam mūsu pilsētas individuālo māju īpašniekiem un jauno ģimeņu māju būvētājiem. Nepatīkamu iespaidu rada pelē-

cīgās vai nobrukušās namu sienas, kā tas ir Ventspils ielā № 40, Ziedu ielā № 4, Ventspils ielā № 36 un citur. Ventspils ielā № 36 puse žoga gar ietvi nokrāsota, bet otra puse atstāta nekrāsota. Vai tiešām nama īpašnieks domā, ka tas izskatās glīti?

Jāpiezīmē, ka ēku fasāžu uzturēšanā kārtībā daudz grēko arī pilsētas uzņēmumi un iestādes. Namiem Leņina ielā № 18 un 22 krietni nobrucis krāsojums. Šo namu fasades nobalsināt pienākas pārtērtāju biedrībai, bet tās vadība liekas neredzam, cik neglīti iespaidu atstāj šo namu ārēne. Leņina ielā № 15 nama telpas izmanto Komunālo uzņēmumu kantoris, rajona rūpniecības kombināts, Ventas nosusināšanas sistemu ekspluatācijas pārvalde un kolchozs „Boļševiks”. Taču visas šīs iestādes nav spējušas līdz šim nobalsināt viena nama fasadi. Nopietnus pārmetumus pelna Sakaru kantora vadība, kas jau vairākus gadus solās sakārtot Leņina ielā № 37 mājas otrā stāva fasadi, bet līdz šim vēl nekā nav darījusi.

Par to, lai individuālo māju īpašnieki un tāpat iestādes un uzņēmumi pildītu savus pienākumus par ēku un to apkārtnes uzturēšanu kārtībā, vairāk jā rūpējas arī Komunālās saimniecības nodaļai un namu pārvaldēm.

A. Līpa

PĀRSKATS

par piena izslaukumiem Kabiles MTS zonas kolchozos
laikā no 1955. gada 1. oktobra līdz 1956. g. 1. oktobrim

Iegem. v.	Slaucēja	Kolchozs	Izsl. vidēji no govs litros	Iegem. v.	Slaucēja	Kolchozs	Izsl. vidēji no govs litros
1.	L. Merclina	„Uzvara“	2336	61.	V. Šulca	Staļina v. n.	1366
2.	A. Pupele	Kārļa Marksa v. n.	2192	62.	A. Gintava	„Uzvaras karogs“	1357
3.	E. Grieze	„Uzvaras karogs“	2187	63.	M. Stepena	Leņina v. n.	1346
4.	M. Graudiņa	Kārļa Marksa v. n.	2056	64.	Dz. Vitola	„Brīvība“	1342
5.	V. Strazdiņa	Leņina v. n.	2032	65.	A. Minova	„Kopdarbība“	1318
6.	E. Miķelsone	„Imanta“	2022	66.	L. Vitoliņa	„Uzvara“	1302
7.	Ie. Štrausa	Kārļa Marksa v. n.	1995	67.	A. Simsone	„Uzvara“	1302
8.	O. Frijare	„Imanta“	1965	68.	V. Gulbe	„Uzvaras karogs“	1281
9.	A. Madelane	Kārļa Marksa v. n.	1947	69.	Ž. Minova	„Kopdarbība“	1281
10.	M. Lancmane	Kārļa Marksa v. n.	1947	70.	S. Zemtūre	„Grauds“	1266
11.	E. Zemeskalne	„Imanta“	1947	71.	Ie. Lašinska	Leņina v. n.	1260
12.	T. Freimane	„Uzvara“	1940	72.	V. Gottliba	„Uzvara“	1246
13.	J. Miķelsone	„Imanta“	1906	73.	E. Silkalna	„Sarkanais karogs“	1243
14.	G. Sproģe	„Uzvara“	1881	74.	G. Rožkalns	„Uzvaras karogs“	1227
15.	Ie. Leite	Staļina v. n.	1879	75.	A. Kuchta	„Uzvaras karogs“	1223
16.	P. Bierīņa	„Imanta“	1837	76.	E. Jēkabsons	„Uzvaras karogs“	1221
17.	O. Neitale	Kārļa Marksa v. n.	1822	77.	V. Kuršinska	Kārļa Marksa v. n.	1216
18.	A. Zommere	„Imanta“	1794	78.	J. Kleina	Staļina v. n.	1214
19.	V. Reķe	Kārļa Marksa v. n.	1772	79.	V. Bergholde	Staļina v. n.	1213
20.	V. Ose	Leņina v. n.	1771	80.	Dz. Bergholde	Staļina v. n.	1202
21.	N. Sabane	„Uzvaras karogs“	1761	81.	A. Grābanta	„Grauds“	1191
22.	R. Strāķe	„Uzvara“	1732	82.	I. Braže	Staļina v. n.	1170
23.	Dz. Meijere	„Grauds“	1722	83.	A. Kalēja	Leņina v. n.	1162
24.	J. Kalna	„Uzvaras karogs“	1721	84.	L. Zemtūre	„Grauds“	1155
25.	Ie. Eida	„Imanta“	1719	85.	A. Krūmiņa	„Brīvība“	1153
26.	M. Mazkalna	„Imanta“	1711	86.	Ž. Judina	„Kopdarbība“	1145
27.	V. Andersone	„Imanta“	1701	87.	M. Bērziņa	„Brīvība“	1143
28.	A. Sproģe	„Uzvara“	1663	88.	Z. Mazā	„Kopdarbība“	1136
29.	A. Vēze	„Uzvara“	1650	89.	L. Krišjāne	„Sarkanais karogs“	1132
30.	L. Teberniece	Leņina v. n.	1615	90.	J. Lakevica	„Sarkanais karogs“	1122
31.	L. Treimane	Kārļa Marksa v. n.	1610	91.	M. Celmiņa	Staļina v. n.	1111
32.	L. Pole	Kārļa Marksa v. n.	1583	92.	A. Mazā	„Kopdarbība“	1110
33.	M. Līge	„Uzvara“	1580	93.	J. Daņiloviča	Staļina v. n.	1099
34.	O. Kimene	„Imanta“	1577	94.	A. Poņemecis	„Sarkanais karogs“	1092
35.	A. Kulbarde	Kārļa Marksa v. n.	1565	95.	A. Kurnava	Leņina v. n.	1076
36.	D. Tračevska	„Sarkanais karogs“	1555	96.	A. Heidmane	Leņina v. n.	1069
37.	I. Neilande	Kārļa Marksa v. n.	1537	97.	Dz. Lasmane	Leņina v. n.	1060
38.	E. Bērziņa	„Grauds“	1530	98.	E. Heidmane	Staļina v. n.	1060
39.	E. Beņislavska	Leņina v. n.	1521	99.	A. Ūdre	Staļina v. n.	1051
40.	A. Pupele	Kārļa Marksa v. n.	1510	100.	S. Jurdža	„Brīvība“	1050
41.	J. Siliņa	Kārļa Marksa v. n.	1506	101.	B. Vēze	„Sarkanais karogs“	1050
42.	A. Bartinkaite	Staļina v. n.	1501	102.	A. Vībule	„Kopdarbība“	1050
43.	S. Novica	„Imanta“	1493	103.	M. Bērziņa	„Brīvība“	1029
44.	M. Grandberga	„Kopdarbība“	1490	104.	A. Krūmiņa	„Brīvība“	1007
45.	J. Stepanoviča	„Uzvaras karogs“	1485	105.	A. Grundule	„Sarkanais karogs“	1004
46.	O. Strazdiņa	„Kopdarbība“	1464	106.	A. Tetere	„Kopdarbība“	999
47.	O. Geršmane	„Uzvaras karogs“	1464	107.	K. Rožkalne	„Brīvība“	994
48.	K. Braže	„Grauds“	1449	108.	L. Priede	Staļina v. n.	988
49.	E. Arāja	„Grauds“	1440	109.	Ž. Ašņevica	„Sarkanais karogs“	982
50.	M. Melķe	„Sarkanais karogs“	1424	110.	V. Eglāja	Leņina v. n.	970
51.	E. Springe	Leņina v. n.	1423	111.	Dz. Kapteine	Staļina v. n.	961
52.	V. Eglīte	„Uzvaras karogs“	1414	112.	A. Beņislavska	Leņina v. n.	921
53.	L. Bārdiņa	„Uzvara“	1410	113.	V. Štorcha	Leņina v. n.	913
54.	M. Garokalna	„Uzvara“	1404	114.	I. Mežiņa	Leņina v. n.	907
55.	K. Eglīte	„Uzvaras karogs“	1402	115.	E. Stankeviča	Leņina v. n.	852
56.	Z. Raģe	Leņina v. n.	1388	116.	O. Zēvalde	„Kopdarbība“	823
57.	A. Regolte	„Uzvara“	1386	117.	E. Leikmane	„Kopdarbība“	795
58.	Ie. Taubere	„Uzvara“	1380	118.	Ž. Kočegarova	„Kopdarbība“	739
59.	L. Tetere	„Kopdarbība“	1380				
60.	A. Priedole	„Grauds“	1369				

Sestās
piecgades
jaunceltne

Netālu no Valmieras paces-
las Zilais kalns. Tā pakājē ceļ
jaunu lielu kūdras ieguves uz-
ņēmumu, kas dos Rīgas TEC
250 tūkstošus tonnu frezkūdras
gadā. Celtnieki nepārtrauk-
ti saņem tehniku un būv-
materialus. Ierodas arī jauni
celtnieki, hidrologi un kūdr-
nieki, galvenokārt jaunieši —
demobilizētie karavīri un biju-
šie arodskolu un FRA skolu
audzēkņi.

Pirms 6 mēnešiem sāka klau-
dzēt cirvjī, dziedāt zāģi, dūkt
automašīnu un traktoru moto-
ri. Celtnieki tērauda laužņiem
un kapļiem raka sasalušo ze-
mi, lika pamatus kopmitnei,
darbnīcai un citām ēkām.

Aprīlī tika iemūrēts pirmais
ķieģelis kopmitnes pamatā. Bet
tagad cita pie citas jau sarin-
dojušās piecas lielas dzīvoja-
mās mājas. Uzcelta pirts, ēd-
nīca, pašlaik ceļ maizes cep-
tuvi, divas mehāniskās darb-
nīcas, urbju arteziskās akas. Lie-
lu darbu veikusi arī elektrīķi.
Viņi no Valmieras uz jauncelt-
nēm ierīkojuši elektrolīniju, un
tagad ciematā deg spožas elek-
triskās spuldzes.

— Īsā laikā paveikts daudz,
— stāsta jaunceltnes priekš-
nieks b. Zoromskis. — Taču
mēs varētu izdarīt vēl vairāk,
ja tikai būtu vairāk cilvēku.
Latvijas jauniešiem jāpalīdz
mums drīzāk uzcelt kūdras
fabriku.

Šogad celtniekiem jānodod
ekspluatācijā ambulance, di-
vas divstāvu mūra dzīvojamās
mājas, vēl trīs kopmitnes, dār-
zeņu glabātava, pārtikas no-
liktava. Līdz gada beigām jā-
apgūst vismaz 4,7 miljoni rubļu.
Taču tas ir tikai sākums.

Pēc diviem trim gadiem Zilā
kalna pakājē izaugs vesela pil-
sētiņa. Paredzēts uzcelt trīs-
stāvu vidusskolu, klubu, bērnu
dārzu, slimnīcu, veikalu un
glītās divstāvu dzīvojamās mā-
jas. Kalna pakājē ierīkos kul-
tūras un atpūtas parku, izbū-
vēs stadionu.

Vienu kilometru no ciema-
ta jau sākusies cīņa ar pur-
viem. Attīra lauku nākamajām
kūdras ieguves vietām. Ar do-
bu dunoņu krit egles, priedes,
bērzi. No purva līdz Ainažu-
Valmieras dzelzceļam ierīkota
šaursliežu dzelzceļa trase. Drīz
pa jauno līniju brauks smagi
piekrauti sastāvi. Celtnieku ko-
lektīvs apņēmis 1957. gadā
dot Rīgas TEC vismaz 95
tūkstošus tonnu frezkūdras.

No agra rīta līdz vēlam va-
karam ciemata būvlaukumos
un purvā nerimst mašīnu rū-
koņa, cirvju kladzoņa. Bet
vakarā, kad saule paslēpjas aiz
meža, jaunieši un jauniešes
dodas uz Zilo kalnu un tur
dzied dziesmas un dejo. Sar-
kanajā stūrītī televīzijas cienī-
tāji skatās jaunās pārraides,
klausās muziku. Tur bieži iz-
rāda kinofilmas, rīko koncer-
tus. Jaunās kūdras fabrikas
celtnieku kolektīvs labi strādā
un liksmi pavada savu atpū-
tas laiku.

F. Kostikovs (LTA)

KĪNAS TAUTAS REPUBLIKĀ

Tilts pāri Jandzi upei

metrs 440 metru. Pār tiltu ies
dzelzceļš un auto maģistrāle.
Pašreiz jau uzcelti tilta pa-
mati un pirmais fermas posms.
Celtnieki tiltu paredz nodot
ekspluatācijā 1957. gada be-
gās.

Draudzīgā saimē

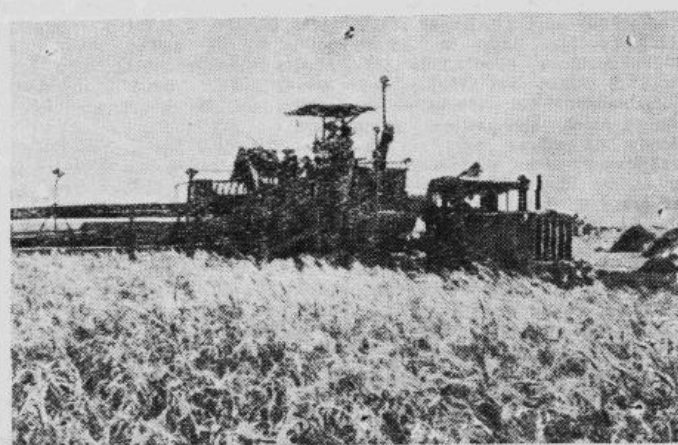
Kīnas Tautas Republikā dzi-
vo vairāk kā 60 mazākuma
tautības iedzīvotāju, kuru kop-
skaits ir ap 35 miljoni cilvē-
ku. Valstī noorganizēti nacio-
nālie autonomie rajoni un ap-
gabali.

Mongoļi, tibetieši, korejie-
ši, nansi, tai mjaos un daudzu
citu tautību iedzīvotāji agr-
rāk tika apspiesti. Tagad tie
kopā ar ķīniešiem ceļ socia-
lismu.

Kuņminā noorganizēta spe-
ciala skola mazākuma
tautību skolotāju sagatavošanai.
Skolā mācās vairāk kā

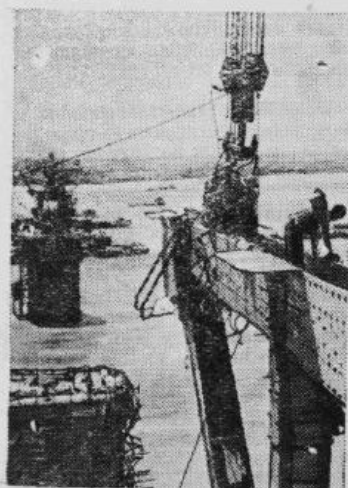
200 i, tai, dzinbo un tibetieši. 700 cilvēku. Pašreiz institūtā
Centrālā mazākuma tautību mācās vairāk kā 1600 studen-
Pekinas institutu beiguši ap tu — 52 tautību pārstāvji.

Valsts saimniecība «Družba»

Attēls: Ražas novākšana valsts saimniecības „Družba” laukos.

Kīnas Tautas Republikā visvairāk mechanizētā valsts saim-
niecība ir „Družba” (Heilundzjana provincē). Šī gada pavasarī
saimniecība ar kviešiem apsēja 16.000 hektaru.
No katra hektara caurmērā novāc 16 — 25 centneru kviešu.

Attēls: Tiltā celtniecības
kopskats.

Pāri Jandzi upei uz Uha-
nas pilsētu ceļ milzu lielu tiltu.
Tilta kopējais garums 1 kilo-

Kas paredzēts tuvākā laikā Kulturas namā

Lai uzlabotu rajona kultūras nama darbību, tā vadība nodomājusi paplašināt esošos pulciņus un organizēt jaunus pašdarbības kolektīvus. Galvenais pulciņa pamats ir celt tā kvalitāti, dodot pamatzināšanas pašdarbību kolektīvu dalībniekiem. Sevišķi tas sakāms par dramatisko kolektīvu.

Kulturas nama dramatisks kolektīvs pašreiz strādā pie jaunas lugas — „Līgavaipi” sagatavošanas. Mēģinājumi notiek trīs reizes nedēļā vakaros un kolektīvu vada Kultūras nama režisore b. Žvage.

Deju kolektīvs iestudē un papildina savu repertuāru ar jaunām latviešu tautas dejām, kā arī cittautu dejām. Pašreiz tiek darināti jauni latviešu tautas tērpi, kā arī papildināti līdzšinējie cittautu tērpi ar jauniem attiecīgi atbilstošiem dejām.

Plašu popularitāti ir ieguvusi Kultūras nama estrādes ansambļi, kura repertuārā daudz kritisku materiālu tieši no vietējās rajona un kolchozu dzīves. Pie estrādes ansambļa ir nodibināts sieviešu vokālais ansamblis, kura repertuārs pagaidām vēl ir mazs — tikai veidošanās sākumā. Drīzā laikā pie estrādes ansambļa tiks nodibināts arī vīriešu kvartets un estrādes orķestris, kas spēš dot pilnvērtīgāku estrādes programmu. Tiks paplašināts krievu instrumentālais orķestris ar jauniem dombru instrumentiem, kurus saņemsim no LPSR Kultūras ministrijas. Oktobra mēnesī savu repertuāru papildinās arī pūtēju orķestris. Pūtēju orķestris savu repertuāru papildinās ar jauniem padomju

komponistu koncertu darbiem, kurus dzirdēsim pirmo reizi Oktobra revolūcijas 39. gadadienā.

Darbību atsāks arī šūšanas, piegriešanas un rokdarbu pulciņš.

Novembra mēnesī Kultūras nams saņems latviešu tautas instrumentus „gana stabules”. Ar to reizē tiks izveidota atsevišķa ansambļa vienība deju kolektīvu pavadīšanai.

Bez lieliem ansambļiem un kolektīviem nevar aizmirst arī mūsu Kultūras nama vismazākos pašdarbības kolektīvus: bērnu deju kolektīvu. Bērnu kolektīvs jau pagājušajā gadā ziemas periodā uzstājās ar priekšnesumiem bērnu rītos. Tagad jau šis kolektīvs ir izaudzis par diezgan spēcīgu vienību, kas spēš dot vesela bērnu rīta priekšnesumus. Bērnu sektoru vada Kultūras nama instruktore b. Skurstene, un ir pratusi ieinteresēt mazos pašdarbības kolektīvus, no kuriem daži jau šogad apmeklē skolu, kas pēc stundām vēl apmeklē mēģinājumus Kultūras namā.

Vāji Kultūras namā ir izkopti un maz vērtības pieguļošiem solistiem. Šāds stāvoklis nevar un nedrīkst būt, ka pie Kultūras nama nav solistu rezerves. Mākslinieciskās pašdarbības pulciņu vadītāji līdz šim maz piegriezuši vērtību solistu audzināšanai, kādēļ arī solistu rezerves mums nav. Šis trūkums ir jānovērš un ansambļa un kolektīvu vadītājiem turpmāk jāpiegriež lielāka vērtība kā līdz šim solistu audzināšanai.

Visos Kultūras nama pulciņos aizvien vēl pieņem jaunus dalībniekus.

J. Jēkabsons,
Kultūras nama direktors

Neievēro tirdzniecības noteikumus

Šā gada janvārī Kuldīgas rajona darbaļaužu deputātu Padomes izpildu komiteja apstiprināja noteikumus par svaru un mēru lietošanu kolchoza tirgū. Noteikumos norādīts, ka litra mēri lietojami vienīgi šķidrumu mērīšanai, pie kam arī valganie šķidrumi, kā krējums un medus, kuri pielip pie mēra sienām, pārdodami ar svaru.

Tomēr vēl bieži pārkāpj šos noteikumus, pārdodot sveramos produktus ar litru vai spaņiem.

Ir jau aizrādīts un daudzi pārdevēji bridināti, bet arvien vēl rodas noteikumu neievērotāji. Šā gada 19. septembrī ar mēru, saucamo „korteli”, krējumu pārdeva Olga Klestrova no Abavas ciema, Ieva Lencena un Jāņa Strautmane no Sudrabkalna ciema, Marija Tobija no Kursas ciema. Šā gada 26. septembrī to pašu darīja Anna Štāla no Lēvukalnu ciema un Liba Stīķe no Rumbas ciema.

Par šiem pārkāpumiem rajona tirdzniecības nodaļā sastādīti akti un vainīgi tiks saukti pie atbildības.

Jābrīnās par tiem pircējiem, kuri samierinājas ar to, ka krējumu vispirms laista pa „korteli” un tikai pēc tam viņu pašu traukos. Gribas aizrādīt, ka šie „korteli” ne katreiz ir tīri. Tā 19. septembrī tirdzniecības nodaļa aizliedza lietot pilsoni Paulinei Indriksoni no Aizputes rajona litra mēriņu, kurš bija galīgi aplīpis ar netīrumiem, jo tas ilgāku laiku nebija mazgāts.

J. Kinstlers,
rajona tirdzniecības nodaļas
vadītājs

STARPTAUTISKAIS APSKATS

Draudu politika pret Ēģipti turpinās

Imperialisti joprojām mēģina atjaunot savu kontroli pār Suecas kanālu, kas pieder Ēģiptei.

No 19. līdz 21. septembrim Londonā notika valstu grupas pārstāvju apspriede, ko ASV, Anglijas un Francijas valdības bija sasaukušas, lai apspriestu ASV valsts sekretāra Dallesa izvirzīto plānu par tā sauktās „Suecas kanāla lietotāju asociācijas” dibināšanu. Apspriežot šo provokatorisko plānu, atklājās apspriedes dalībnieku domstarpības. Vairāku valstu (Pakistanas, Dānijas un dažu citu zemju) pārstāvji izteica pilnīgi pamatotas bažas, ka projektēto „asociāciju” varēs izmantot, lai provocētu incidentus Suecas kanāla joslā un radītu ieganstus bruņota spēka lietošanai pret Ēģipti. Apspriedē pārstāvēto mazo valstu lielākā daļa skaidri demonstrēja savu nevēlēšanos piekrist tādām rīcības plānam, kas šīs zemes varētu ieraut rietumvalstu imperialistiskā avantūrā Tuvajos Austrumos.

Lai panāktu visu apspriedes dalībnieku piekrišanu „asociācijas” izveidošanas plānam, Dalless bija spiests izdarīt dažus labojumus sākotnējā projektā. Apspriedes apstiprinātais „asociācijas” projekts nodots izskatīt to valstu valdībām, kas apspriedē piedalījās.

„Asociācijas” projektā izdarītie labojumi nav novērsuši šā plāna provokatorisko raksturu. ASV valsts sekretārs Dalless 26. septembra preses konferencē paskaidroja, ka gadījumā, ja Ēģipte atteikties laist „asociācijas” kuģus caur Suecas kanālu, tad „šādai Ēģiptes politikai būtu nopietnas

sekas”. No citiem Dallesa paziņojumiem izriet, ka ar „napietnām sekām” viņš saprot ne tikai Ēģiptes ekonomisku blokādi, ko rietumvalstis grib organizēt, bet arī bruņoto spēku lietošanu. Ar tādiem pašiem draudiem pret Ēģipti nākuši klajā arī Anglijas un Francijas pārstāvji.

Lai maskētu savu agresīvo rīcību pret Ēģipti, Anglijas un Francijas valdības lūgušas ANO Drošības padomi izskatīt viņu sūdzību par Ēģiptes „vienpusīgu rīcību”.

Tai pašā laikā Drošības padomē saņemta Ēģiptes valdības sūdzība pret dažām valstīm, it sevišķi Franciju un Angliju, kuru rīcība pret Ēģipti apdraud starptautisko mieru.

Drošības padomes sēdes, kurās apspriedē abas sūdzības, sākušās 26. septembrī. Jādomā, ka, apspriežot šo jautājumu Drošības padomē, Ēģiptes un tai draudzīgo valstu pārstāvji centīsies atmāskot imperialistu mēģinājumus maskēt savu agresīvo rīcību ar Apvienoto Nāciju Organizācijas karogu.

Novisām pasaules malām Ēģiptes valdība un Ēģiptes sabiedriskās organizācijas saņem arod biedrību, sieviešu, jaunatnes un citu masu organizāciju rezolūcijas ar solidaritātes apliecinājumiem Ēģiptei.

Vispasaules miera padome, atzīmējama, ka ar Suecas jautājumu saistīto notikumu attīstība var apdraudēt mieru, aicina visas valdības „izmantot visu savu ietekmi, lai šis strīds tiktu atrisināts miera ceļā”.

A. Šachanovs

Valentīns Ovečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

(18. turpinājums)

Ko tad tu neko neteici, kad mēs sastādījām brigāžu ražošanas uzdevumus?...

Septiņas traktoristu brigādes brigāderis Semjons Čaijs, jauns pulsis, gadu divdesmit pieci, uzreiz nesaprata, ka pie viņa griežas ar uzrunu vārdā un tēva vārdā, un, minūti pagaidījis, piecēlās.

— Nekādu noslēpumu neatklājam... Tas taču, biedri direktori, tā... —

— Kā „tā”? — plesējās Dolgušins.

— Nu, tas taču nav obligāti. Tas tā, avīzel... —

— Neobligātas saistības! — Dolgušins iesmējās, un visi kabinetā sēdošie pasmaidīja, izņemot Holodovu un Marju Sergejevu. — Lūk, kā jūs esat pieraduši uzņemties socialistiskās saistības!

— Zināms, tas taču labprātīgi, gandrīz kā mūsu solījums pacenšties. Bet istais plāns ir tas, ko jūs iedevāt. Par tā izpildi no mums prasīs atbildību... Mums biedrs Holodovs teica, ka vajagot uzņemties isākā laikā nekā ierakstīts ražošanas uzdevumā.

— Nu, un tu tāpat šāvi vajā: iesēsim sešas dienas! Bet pats nē, ka sešas dienas tiksi galā.

— Nē, neceru. Šopavasār jāsartraki daudz. Ar ko lai aram? Ja vismaz vienu riteņnieku mums apmaiņai ar dizeli.

— Neapmaiņosim. Mašīnas jau sadalītas. Vēdējā slodze tev pat

mazāka nekā caurmērā MTS. Tā, skaidrs... Un tu, Andrej Iljič, — Dolgušins plevērsās citam brigāderim, — arī uzņemties socialistiskās saistības „tā”?

Piecēlās brigāderis Andrejs Savčenko, frontinieks. Par godu sapulcei viņš mājās bija ne tikai noskuvies, bet pat plešuis karavīra blūzei baltu apkaklīti un piespaudivs virs kreisās krūšu kabatas trīs ordeņu lentītes.

— Nē, Christofor Daniļič, mēs ar pušiem šo jautājumu apspriedām. Norunājām arī ar kolchoza priekšsēdētāju. Ceru, ka ar tādu priekšsēdētāju, kāds ir biedrs Rudenko, mums nevajadzēs stāvēt dikā ūdens vai sēklas dēļ. Mūsu solījums nav vis tā — kaklīm uz astes. Mēs varam sešas dienas tikt galā ar agrariem vasarājiem. Protams, neskaitot sliktu laiku, kad, teiksim, lietus traucēs.

— Skaidrs. Sešas darba dienas... Bet tomēr, kā tad tu domā paaugstināt izstrādi, salīdzinot ar plānoto? Uz kā rēķina? Pastāsti mums skaidrāk.

— Uz kā rēķina?... Nu, lūk, izraudzījām labus piekabinātājus, ne tādus zeņķus, kas uz arkla guļ un velas zemē arumos. ūdeni un degvielu uzņemsim tieši uz lauka, izvadātāji jau izdalīti, zirgi viņiem nodoti. Un kā mēs ar priekšsēdētāju izrēķinājam, pēc nedēļas būs akurāt pilns mēness. Tādās gaišās naktīs mūsu laukos var sēt droši. Ja tikai agronomi neaizliedz. Bet par saviem trak-

toristiem galvoju, ka iesēs ne sliktāk kā dienā. Un sējēji arī mums prātīgi vīri, tādiem var uzticēt nakts darbu.

— Labi! Mēs ar galveno agromu aizbrauksim, apskatīsim jūsu nakts sējumu. Bet tu uzņemties saistības visai brigādei. Ko tad saka traktoristi? Kas te piedalās no taviem traktoristiem?

Piecēlās milza kompleksijas traktorists Dudko ar lielu vēderu un no veselības plīstošiem apakšiem vaigiem.

— Apšēsim sešas dienas, Christofor Daniļič. Traktorists izremontējam tā, kā nekad agrāk. Un biedrs Rudenko solās mūs labi barot. Ritdien kauj vepri. Bet, ziniet, veselā miesā arī vesels gars.

— Cūkgaļu? Tev... — Dolgušins atvēra vienu no saviem uz galda gulsošajiem bloknotiem un ieskatījās tajā. — Ivan Polikarpovič, varbūt to ēst kaitīgi? Par sirdi nesūdzies?

— Oho! — sāka smieties traktoristi. — Par sirdi! Viņam sirds kā Voronežas darba zirgam.

— Pērnad vēl futbolu spēlēja! — Viņš tikai par sievu sūdzas!

— Kāpēc — par sievu?

— Neklausies viņos, biedri direktori! — Dudko apjucis pasmaidīja. — Ķer uz mulķi. Nirgājas par mani, ka sievu paņēmu ne pēc sava auguma. Bet ko viņi zin par manu sievu? Kas par to, ka maza auguma? Nemaz par viņu nesūdzos.

Nezinādams, ko vēl teikt, Dud-

ko savilka ciešāk bikšu siksnu, ierāva vēderu, no kā viņa pilnīgi vaigi vēl vairāk pielīpa ar sārtumu, un nosēdās uz sola.

— Cik tev bērnu, Andrej Iljič? — Dolgušins jautāja Savčenko, pagaidījis, kamēr norimst smiekli.

— Ar mazo četri.

— Jau četri? Sieva dzemdēja? — Pagājušo nedēļu. Bet kā jūs zināt, Christofor Daniļič, ka man sieva taisījās dzemdēt? — izbrīnījās Savčenko.

— Direktoram jāzina viss, kas pie viņa MTS notiek, — Dolgušins iesmējās.

— Visus mūs jau pēc tēva vārdiem pazīst, — atskanēja kāda balss no aizmugures soliem. — Bet no biedra Zarubina citu neko nedzirdējam kā „mātes” vārdus.

— Un kā sievai ar veselību? Viss kārtībā? — Dolgušins turpināja iztaujāt brigāderi.

— Viss kārtībā. Spīrgta. Mājas darbus jau var apdarīt.

— Tātad par bērniem tev nav ko raizēties? Mājās būs saimniece, māte?... Esmu dzirdējis, biedri, tādu parunu: neder rūpes par mājām, kad ceļš pa kājam. Pareizi teikts? Bet jūs došanās laukos uz visu pavasari — gandrīz tas pats kā braukt tālā ceļā.

— Par mājām es neraizējos, Christofor Daniļič, — Savčenko atbildēja. Padomājās piebilda: — Par tām mājām, kas šeit. Manām mājām. Bet vispār uztraucos. Par citām mājām.

— Par kādām citām?

— Mans tēvs dzīvo pie mana jaunākā brāļa Čelabinskā. Pagājušo gadu aizbrauca pie viņa paclemties un tur saslima. Raksta

man, ka tur viņam ejot ļoti slikti. Vēdekla — sieviete, bez lielās želastības, tāda, kas tikai domā par sevi, kļētam un izpriecām Gul tēvs bez apkopšanas, daždien pat siltu zupu nedabū iestēbēt. Bet brālīs visu laiku izbraukumos. Viņš tur ģeoloģijā strādā, zemes dzīles pēti. Vajadzētu tēvu no turienes pārvest mājās, bet kas lai brauc viņam pakaj? No darba aiziet nevaru. Ziemā ar remontiem bija aizkavēšanās, tagad sākas sēja. Sievu ar mazo arī nesūtīsi. Bet bez pavadāja viņš viens tādu ceļa gabalu neatbrauks. Baldos, nomīrs tēvs un vairāk viņu neredzēsi. Varbūt jūs varat palīdzēt? Ja kaut kā varētu norunāt, ka no turienes dotu slimnieku kopēju, kas viņu pavadītu? Bijeti es viņai samaksātu turp un atpakaļ.

Dolgušins paraudzījās uz Mariju Sergejevu, tā saprotoši pamāja galvu un izvilka no savas rokas somiņas mazu piezīmju grāmatiņu.

— Pamēģināsim tev palīdzēt — Dolgušins teica. — Lūk, Marja Sergejeva, partijas organizācijas sekretare, pierakstīja. Aizrakstīsim uz Čelabinskas apgabala veselības aizsardzības nodaļu, palūgšim, lai atsūta tavu tēvu mājā ar slimnieku kopēju. Viņiem būs jāievēro mūsu lūgums. Ari uz arod biedrību Čeku aizrakstīsim. Palīdzēsim... Un vairāk nekā tāda nav? Kolchozs ar tevi un traktoristiem norēķinājas? Maize ir?

— Norēķinājas pilnīgi. Lūk, tagad, jau biedra Rudenko laikā.

(Turpinājums sekos)

Redaktora v. E. Adamsons